

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการแปลคำเชื่อมที่ใช้บ่อยในภาษาจีนโบราณจำนวน 20 คำ เป็นภาษาไทย ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากวรรณกรรมจีนโบราณยุคก่อนราชวงศ์ Qin และราชวงศ์ Han ผลการวิจัยพบว่าคำเชื่อมในภาษาจีนโบราณแสดงความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ ได้หลายประเภทซึ่งสามารถแปลเป็นภาษาไทยได้หลากหลาย อย่างไรก็ตามคำเชื่อมบางคำไม่มีคำที่มีความหมายเทียบเท่ากันเนื่องจากความแตกต่างด้านลักษณะทางภาษาอย่างสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของภาษาจีนโบราณกับภาษาไทย ในกระบวนการถ่ายทอดความหมายของคำเชื่อมจากภาษาต้นฉบับนั้น ผู้แปลจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของภาษาจีนโบราณเป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเป้าหมายจึงจะสามารถถ่ายทอดความหมายของคำเชื่อมจากภาษาจีนโบราณมาเป็นภาษาไทยได้ถูกต้อง

Abstracts

The objective of this research is to study the translations of 20 commonly used Classical Chinese conjunctions into Thai. The data was collected from pre-Qin and Han texts. The research found that Classical Chinese conjunctions can be translated into many Thai equivalents depending on the context; but some conjunctions have no Thai equivalents due to the differences in syntax and semantics between Classical Chinese and Thai. To decode the meanings of the conjunctions in the source text, the translator requires thorough knowledge about the syntax and semantics of Classical Chinese and also needs the same in-depth knowledge to re-encode the meanings of the conjunctions into Thai.